

Chesapeake bay retriever

**Rasstandard med bilder och kommentarer
Exteriördomarkonferens 2015**

Tack för att du tar dig tid att läsa igenom vårt kompendium som handlar om Chesapeake Bay retriever.

Vi har i text och bild försök belysa det som vi i rasklubben anser viktigt att synliggöra. Vår förhoppning är att du som exteriördomare ska få en tydlig bild av vår ras!

Genom att förmedla den kunskap vi har om rasen hoppas vi att ni ska kunna hjälpa oss att bevara rasen för framtida generationer

Vi vill rikta ett stort tack till alla våra fotografer som gett oss tillstånd att använda deras bilder, ingen nämnd och ingen glömd!

Chesapeake Bay retrieverklubbens styrelse 2015

HISTORIA

Chesapeake Bay är en stor vik av Atlanten, belägen i Maryland på USA:s östkust. Området består av ett stort antal floder som flyter samman med havet och bildar bukten "The Chesapeake Bay". Namnet härstammar från de indianer som först befolkade området.

Den hela historien om Chesapeake Bay och om de som levde där, kan inte berättas med exakthet men vad man vet är att man där, redan för tvåhundra år sedan, använde sig av apportrande hundar. Stora krav ställdes på dessa, som inte bara skulle apportera ett stort antal fåglar under längre tid, utan också kunna utföra sin uppgift utan problem trots att vattnet ofta både var kallt och isigt. Detta medförde att egenskaper som en mycket tålig päls, vattenpassion, arbetsglädje och ett starkt psyke kom att vara utmärkande för de hundar som hade detta som sin livsuppgift.

Canton och Sailor - formandet av en ras

Det är i dag allmänt accepterat att Chesapeake Bay retrievern härrör från två Newfoundlandshundar (St. Johns water dogs), som, 1807 räddades från en sjunkande brittisk brigg nära stranden av Chesapeake Bay, och som sedan var för sig bildat en linje. De uppnådde stort anseende som vattenhundar och var mycket skarpsinniga, särskilt beträffande arbetsuppgifterna som gäller vid sjöfågeljakt. De korsades med vanliga gul- och brunfärgade hounds eller coondogs. Det förekom då och då även inkorsning med typ av vattenspaniel, vilket förstärkte den anmärkningsvärda apporteringsförmågan. Karakteristiska drag hos Chesapeake Bay retrievern idag är bevis för sannolikheten i denna historia.

Chesapeaken var i begynnelsen den professionella yrkesjägarens hund. Den var således ingen hund som levde i en kennel utan den hade sin plats på filten utanför dess ägares skjul någonstans i träskmarken. Typiskt för denna hund var också att den inte umgicks något närmare med vare sig andra hundar eller andra människor än sin ägare. Chesapeakens primära uppgift var att apportera sjöfågel, vilket ibland kunde uppgå till ett hundratal, som skjutits och skadats under jägarens bössa.

FC Skipper Bob (bilden fr 1936) var den första retrievern (av alla retriever raserna) att bli field champion.

Chesapeakens andra uppgift var att vakta dess ägares hem och ägodelar, då denne var iväg och sålde dagens skörd.

Denna uppgift var inte av mindre betydelse, då det varken fanns sheriffer eller skogvaktare som bevakade jägarens intressen så att de inte skulle falla offer för stöld, vilket på denna tid var en vanlig företeelse. Chesapeaken kom sedermera också att vara den hund som många markägare i området höll sig med och det var dessa män som, med sin kunskap och goda ekonomi, kunde föra rasen vidare genom ett noga planerat avelsarbete.

Vägen till en rasstandard

Det första försöket att erkänna chesapeaken som enskild ras gjordes redan 1877, i Baltimore. Det skulle sedan dröja till 1885 innan ett nytt försök att ytterligare precisera och beskriva rasen gjordes. I samma veva bildades också The Chesapeake Bay dog club. Tjugo år senare bildades så The American Chesapeake Club, och ånyo skickades förfrågan till AKC om ett erkännande för klubben och dess rasstandard. Denna gång blev det bifall och den 14 augusti 1918 godkändes standarden. Diskvalifikationerna kom dock som ett tillägg 1919. En stor del av den standarden är fortfarande gällande, men på en del punkter har revisioner gjorts. Olika ändringar gjordes 1933, 1963, 1976 och 1993 skrevs den standard som idag är gällande.

DC Sodak's Gypsy Prince var den första retrievern (av alla retriever raserna) att bli dual champion!

CHESAPEAKEN I SVERIGE

Den första Chesapeaken var tiken Chesachobees Echo, som kom till Sverige 1973 och importerades från Florida, USA av Josta Formeus (då Westerlund) och Lars Andersson. Echo gav upphov till flera kullar här i Sverige, och den stammen finns bevarad i flera av de hundar som finns i dag.

Rasklubben i Sverige bildades under slutet av 1970-talet. Chesapeake bay retrievern är fortfarande en numerärt mycket liten ras i Sverige, med ca 1-3 registrerade kullar per år.

Många svenska chesapeakes är av utmärkt kvalité och har rönt stora framgångar i utställningsringarna runt om i världen. Av det fåtal valpar som föds i Sverige, exporteras många till uppfödare i andra länder.

SE UCH NO UCH INT UCH Chewonki, född 1975, är den förstfödda Chesapeake Bay retrievern i Sverige, efter NO UCH Smarts Petter och Chesachobees Echo

SE UCH NO UCH INT UCH Chewonki

Chesachobees Echo

STANDARD FÖR CHESAPEAKE BAY RETRIEVER

Standardens text återfinns i den beige färgade rutan här nedan

FCI-nummer 263

FCI-standard på engelska

publicerad 1999-03-12

FCI-standard fastställd av FCI

General Committee 1995-02-14

Översättning fastställd av SKKs

arbetsgrupp för standardfrågor

2013-07-02

Ursprungsland

USA

Användningsområde

Apporterande fågelhund

FCI-klassifikation

Grupp 8, sektion 1, Med arbetsprov

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Chesapeake bay retriever är en apportör, som är lika skicklig på land som i vatten. Rasen utvecklades i området runt Chesapeake Bay i nordöstra USA, för att kunna användas vid jakt på sjöfågel under de mest besvärliga väder- och sjöförhållanden. Hunden skulle kunna klara att ta sig fram under långa, upprepade, isiga och kalla simturer i blåst och i tidvatten. Rasens karakteristiska egenskaper gör den särskilt lämpad att fullgöra sina arbetsuppgifter med lätthet, effektivitet och uthållighet.

HELHETSINTRYCK

Chesapeake bay retriever skall vara en stark, balanserad och kraftfull byggd hund av medelstorlek, med kropp och ben av medellängd.

BAKGRUND/ ÄNDAMÅL

Kommentar:

Den typiska karakteristiken hos Chesapeaken är specifikt anpassad för att med lätthet möjliggöra funktion, effektivitet och uthållighet.

Chesapeakens skalle skall vara bred och välvd med måttligt markerat stop. Käkarna skall vara av tillräcklig längd och styrka för att kunna bära stora fåglar med ett lätt och mjukt grepp.

Den dubbla pälsen består av en kort, hård och vågig ytterpäls och en tät, fin och ullig underpäls. Den innehåller rikligt med naturlig olja som är anpassad för de kalla och hårda förhållanden som Chesapeaken ofta arbetar i.

Bröstkorgen skall vara djup och vid och skuldran skall vara mycket rörlig. Det får inte finnas någon tendens till vekhet i någon del av kroppen, definitivt inte i bakdelen.

Styrkan får dock inte överväga på bekostnad av uthållighet.

Chesapeaken får inte bli för hög och tung, då detta är en arbetande retriever av mycket aktiv natur.

Rastypiska detaljer inkluderar ögon som är mycket klara av gulaktig eller bärnstensaktig färg, ett bakparti som är lika högt eller något högre än skuldran samt en dubbel päls med tendens till vågor endast på skuldror, nacke, rygg och länd.

Storlek och massa får dock inte vara överdrivna, vilket negativt kan inverka på rörlighet och uthållighet. Bakstället skall vara lika högt eller något högre än manken. Den karakteristiska pälsen är ett viktigt särdrag hos rasen.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN

Avståndet från manken till marken skall vara något mindre än kroppslängden, mätt från bröstbensknappen till sittbensknölen. Bröstdjupet skall nå minst till armbågen. Avståndet mellan manken och armbågen skall vara lika stort som det från armbågen till marken.

UPPFÖRANDE/ KARAKTÄR

Rasen skall ha ett livligt och glatt temperament. Den skall vara intelligent och visa prov på sunt förnuft samt vara tillgiven och beskyddande. I arbete skall den vara modig, arbetsvillig och alert. Den ska ha ett gott luktsinne och älska vatten. Framförallt skall rasens temperament ha högsta prioritet vid val av avelsdjur. Extrem skygghet eller aggressiva tendenser är inte önskvärda i rasen.

Chesapeaken är uppskattad för sitt glada och lyckliga sinnelag, sin intelligens, lugna goda sinne och tillgivna skyddande natur. Extrem reservation eller aggressivitet är inte önskvärt i rasen, varken till vardags eller under arbete.

Viktigast är chesapeakens päls och helhetsintryck! Helhetsintrycket har företräde framför enstaka detaljer.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN

Kommentar:

Det är fortfarande problem med för stora hundar i rasen. I 1993 års standard lade man till ordet "styrka", för att inte storleken skulle premieras på bekostnad av snabbhet och uthållighet.

Höjd och massa skall inte överdrivas eftersom detta är en arbetande hund. En för hög hund är inte så effektiv och kapabel att göra det jobb den är tänkt att göra. För stora eller för små hundar skall, enligt originalstandarden, straffas hårt. Detta är liktydigt med att man vid exteriörbedömningen skall vara sparsam med att premiera dessa individer.

Rasen ska, trots sin kraftfullhet, fortfarande vara smidig och inte ta för stor plats i vare sig en båt eller i ett gömsle, varför då givetvis en mindre hund är att föredra.

UPPFÖRANDE/ KARAKTÄR

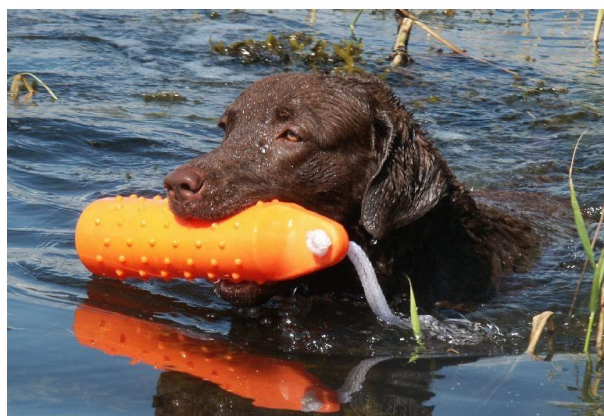
Kommentar:

Chesapeake bay retrievern skall visa ett livligt och glatt temperament med ett intelligent uttryck. Kurage, villighet att arbeta, alerthet, intelligens och kärlek till vatten är kännetecknade kvaliteter. Sinnelaget skall ges en särställning vid valet och uppfödningen av chesapeake bay retriever.

Ett glatt och livligt temperament, som standarden föreskriver, kan många gånger vara missvisande för den som inte känner till rasen. Chesapeaken är en hund med stor integritet, något som härrör från den tid då den var yrkesjägarens hund (se under historik). Den kan visa en viss reservation gentemot främmande, såväl människor som hundar.

Chesapeaken uppskattar inte främmande som dyker upp som "gubben i lådan", till skillnad från vissa andra retrieverraser. Reservationen skall därför accepteras men aggressivitet får dock inte förkomma.

Gentemot sin förare ska dock det glada och lyckliga sinnelaget vara kännetecknande. Den skall också vara tillgivna och viss mån beskyddande. I arbete skall den vara modig, villig och alert, visa prov på intelligens och sunt förnuft. Den ska ha ett gott luktsinne och älska vatten.

HUVUD

Skallparti

Skalle:

Skallen skall vara bred och rund.

Stop:

Stopet skall vara måttligt markerat.

ANSIKTE

Nostryffel:

Nostryffeln skall vara måttligt kort.

Nosparti:

Nospartiet skall vara av samma längd som skallen. Det skall vara avsmalnande och sluta i en spets, men inte vara snipigt.

Läppar:

Läpparna skall vara tunna, inte hängande.

Käkar/tänder:

Käkarna skall vara tillräckligt långa och starka för att tillåta apportering av stora sjöfåglar med ett lätt och mjukt grepp. Saxbett föredras men tångbett accepteras.

HUVUD

Kommentar:

Skalle: Skallen ska vara bred och välvd, ett tungt utseende är aldrig korrekt i denna ras, varken sett från sidan eller framifrån.

Stop: Precis som hos de andra retrieverraserna är inte stopet skarpt markerat.

Nosparti: Det ska vara avsmalnande, men inte spetsigt. Nospartiet skall vara av sådan längd och styrka att hunden orkar bära en stor fågel utan problem.

Läppar: Tunga läppar och stora öron är stora fel. Således är en alltför välvd skalle, ett fyrkantigt nosparti, eller ett för tydligt markerat stop inte korrekt.

Ett mycket bra huvud med de rätta detaljerna.

Ögon:

Ögonen skall vara medelstora, mycket klara och vara gulaktiga till bärnstensfärgade. De skall vara placerade brett isär. Uttrycket skall vara intelligent.

Öron:

Öronen skall vara små och ansatta högt på skallen. De skall hänga löst och vara medeltjocka.

Ögon: Färgen på chesapeakens ögon är antingen gulaktiga eller bärnstensfärgade. Ingen av färgtonerna är att föredra framför den andra. Ögonfärgen behöver inte nödvändigtvis stämma överens med färgen på hundens päls. Bruna hundar med ljusa ögon och deadgrassfärgade hundar med mörka ögon skall alltså inte betraktas som felaktiga.

Öron: Öronen ska sitta ganska högt uppe på huvudet för att undvika att vatten tränger in då hunden simmar.

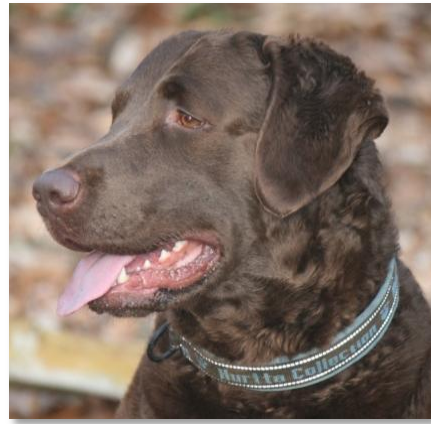

De skall också hänga löst för att underlätta för luften att cirkulera och således förhindra problem i öronen.

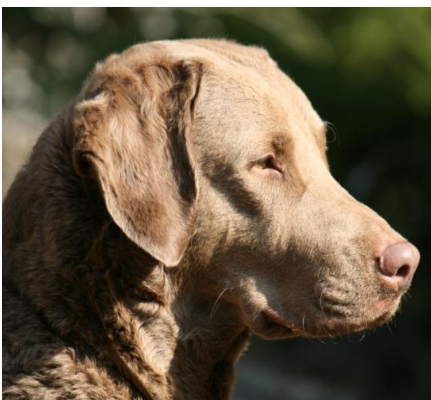
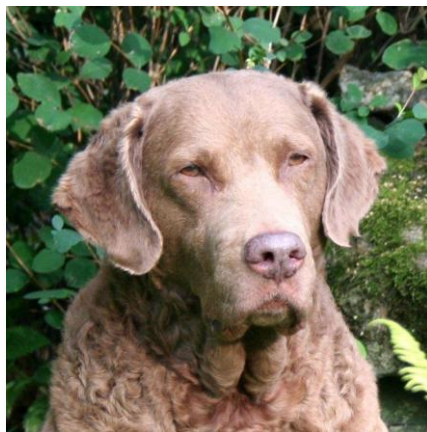

HANAR I OLIKA ÅLDRAR MED UTMÄRKTA HUVUDEN

TIKAR I OLIKA ÅLDRAR MED UTMÄRKTA HUVUDEN

HALS

Halsen skall vara medellång med ett kraftigt muskulöst utseende. Den skall smalna mot skuldrorna.

KROPP

Kroppen skall vara medellång. Den får inte vara alltför kompakt eller karpryggad.

Överlinje:

Rygglinjen skall vid korset vara lika hög som, eller något högre än manken.

Rygg:

Ryggen skall vara kort, väl samlad och kraftfull.

Bröstkorg:

Bröstkorgen skall vara kraftig, tunnformad, djup och bred.

Underlinje och buk:

Underlinjen skall vara markerad med väl uppdragen buklinje.

SVANS

Svensen skall vara medellång och medelgrov vid ansättningen. Den skall bäras rak eller något böjd, men får inte vara rullad över ryggen eller böjd åt sidan med knick.

HALS OCH KROPP

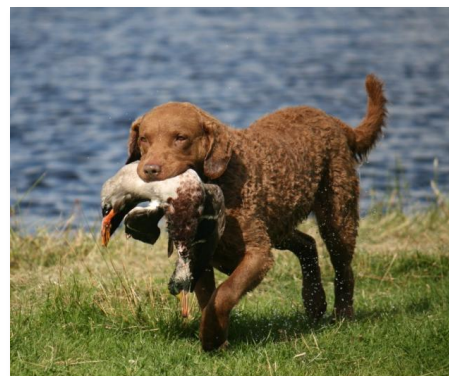
Kommentar:

Hals: Halsen måste vara stark och muskulös för att bära stort vilt, som en Kanadagås.

När chesapeakeen är i vattnet skjuter den fågeln, som den håller stadigt i käften, framför sig, precis som när en bogserbåt föser en pråm framåt.

När så hunden når stranden måste fågeln lyftas upp till skulderbladshöjd och, helt ren, bäras fram till den väntande föraren.

Kropp: Notera att alltför korta kroppar ger ett kvadratisk utseende, vilket är felaktigt. Chesapeakeen skall vara rektangulär, sedd från sidan.

Kors placerat något över manken

Kors i mankhöjd

SVANS

Kommentar:

Funktionen hos chespeakens svans är att fungera som roder och att balansera hunden i vattnet. Den skall inte vara tungt behårad och svansens aktion i vattnet skall vara lätt.

EXTREMITETER

Framställ

Helhet:

Det får inte finnas någon tendens till svaghet i framstället. Frambenen skall vara raka, sedda framifrån och bakifrån. Benen skall ha god benstomme och vara muskulösa.

Skulderblad:

Skuldrorna skall vara sluttande och tillåta stor rörlighet. De skall vara mycket kraftfulla utan att vara hindrande för rörelserna.

Underarm:

Underarmarna skall vara av medellängd och raka.

Mellanhand:

Mellanhänderna skall vara svagt vinklade och av medellängd.

Framtassar:

Framtassarna skall vara ganska stora och ha formen av hartassar med väl utvecklad simhud. Tårna skall vara väl välvda och samlade.

Bakställ

Helhet:

Ett bra bakställ är av yttersta vikt. Det skall uppvisa lika mycket styrka som framstället. Det får aldrig finnas någon tendens till svaghet hos bakstället. Det skall vara speciellt kraftfullt för att kunna skjuta på vid simning. Bakbenen skall vara parallella, sedda såväl framifrån som bakifrån. Benen skall vara av medellängd och raka. De skall ha bra benstomme och vara muskulösa.

EXTREMITETER

Kommentar:

Bakben: Chesapeaken skall kunna ta kraftiga språng med hjälp av bakbenen och landa på båda frambenen. Detta är det bästa sättet att ta sig fram genom ett gyttigt träsk eller en sjö som är för grund att simma i. En hund med denna byggnad, och som har raka ben, kan också simma mycket effektivare och längre utan att uthålligheten sinar.

Has: Avståndet från hasen till marken skall vara av medellängd.

Tassar: Tassarna är av stor betydelse. De är stora och väl samlade med tjocka trampdynor, muskulösa tår och har, som man kan se när man sårar på tårna, kraftig simhud.

Klorna är också viktiga hos denna ras. De skall ha väldigt starka klor av medellängd som ska kunna ge dragkraft och fotfäste vid branta klättringar.

Bakställ: Det får inte finnas någon tendens till vekhet i någon del av kroppen och definitivt inte i bakkdelen.

Hanar i olika åldrar med utmärkt helhet och god könspågel

Knäled:

Knälederna skall vara välvinklade.

Mellanfot:

Mellanfoten skall vara medellång.

Baktassar:

Baktassarna skall vara ganska stora och ha formen av hartassar med väl utvecklad simhud. Tårna skall vara välvda och samlade.

Välbalanserad, korrekt, maskulin hane

Välbalanserad ung maskulin, något lättare hane med korrekta proportioner

Maskulin hane av utmärkt typ, bra storlek och proportioner

Utmärkt hane av medelstorlek med korrekta proportioner

Tikar i olika åldrar med utmärkt helhet och god könsprägel

Feminin tik av utmärkt typ och storlek.

Något grövre tik av utmärkt typ och storlek.

Veterantik med utmärkt kropp och helhet

Feminin ung tik av utmärkt typ och storlek

RÖRELSER

Rörelserna skall vara mjuka, fria och energisnåla. De skall ge intryck av stor kraft och styrka. Från sidan sett skall rörelserna ha stor räckvidd.

Frambensrörelserna får inte vara återhållna och rörelserna bak skall ha bra påskjut med god böjning i knä- och hasleder. Framifrån sett skall armbågarna inte vara utåtvridna i rörelse.

Bakbensrörelserna får inte visa några tecken på kohasighet. När hastigheten ökar tenderar tassarna att söka sig mot kroppens mittlinje.

PÄLS

Pälsstruktur:

Pälsen skall vara kort och tät och får aldrig överstiga 4 cm i längd.

Den dubbla pälsen skall bestå av korta, sträva, vågiga täckhår och tät, ullig underpäls som skall innehålla en stor mängd naturlig olja, vilket gör rasen idealisk för de isiga, hårda väderförhållanden som den ofta måste arbeta under. Pälsen på huvudet och benen skall vara mycket kort. Pälsen får ha en tendens till vågighet endast på skuldrorna, halsen, ryggen och länder. Måttliga behäng är tillåtna på baksidan av låren och undersidan av svansen. Strukturen på pälsen är mycket viktig eftersom rasen används vid jakt under alla olika väderförhållanden, ofta även i snö och is. Oljigheten i den sträva toppälsen och den ulliga underpälsen är mycket viktig för att förhindra att det kalla vattnet når hundens hud.

RÖRELSER

Kommentar:

Rörelserna skall vara flytande, fria och otvungna för att ge intryck av stor kraft och styrka. De skall, sedda från sidan, vara väl marktäckande och utan inskränkningar i frontens rörelser och ha mycket påskjut i bakbenen, med god böjning i knä- och hasleder. Man måste dock komma ihåg att Chesapeaken inte skall förväntas vara en, vad amerikanerna kallar, "true single tracking mover".

PÄLS

Kommentar:

En av rasens många unika attribut är just dess päls. Strukturen och mönstret är speciellt för Chesapeaken. Strukturen är självklart det viktigaste eftersom den skall skydda vid dåligt väder. Den korrekta pälsen skall innehålla en stor mängd naturlig olja, som inte bara leder till att pälsen blir nästintill vattenavstötande, utan också ger ett visst skydd mot vasst gräs, myggbett och andra hudåkommor. Då hunden skakat sig efter en simtur skall pälsen endast kännas fuktig. En päls som behåller mycket vatten leder till att hunden fryser oavsett om den sitter i en båt, i ett gömsle eller apporterar i vattnet.

En frusen hund kan inte utföra ett fullgott arbete. Vågmönstret i pälsen skall inte fortsätta nedanför mittlinjen på kroppens sidor. Där skall pälsen vara slät, kort och tät. Huvud, ben och tassar måste också ha en kort och slät päls.

Återigen är detta relaterat till rasens arbetsfunktion. En lång päls på sidor, ben, huvud eller bröst bidrar till att vatten stannar kvar, vatten som kan frysa till is i kallt väder och kyla ner hunden.

Den hjälper också till för att hunden snabbt skall bli torr. Pälsen skall vara lika vattenavstötande som ändernas fjäderdräkt. När hunden kommit upp ur vattnet och skakat sig skall pälsen inte hålla kvar något vatten alls. Den skall därefter på sin höjd kännas fuktig.

Färg:

Färgen skall så nära som möjligt likna den omgivning som hunden skall arbeta i. Alla nyanser av brunt, "sedge" (gulrött/tanfärg) eller "deadgrass" (matt gulbrunt/vetefärg) accepteras. Enfärgade hundar föredras. Alla tillåtna färgnyanser värderas lika. En vit fläck på bröstet, buken, tårna eller baktill på tassarna (precis ovanför den stora trampdynan) är tillåtet, men ju mindre fläck desto bättre. Enfärgade fläckar skall föredras. Pälsens färg och struktur måste noga beaktas i bedömningen. Hedervärda ärr skall inte bestraffas.

Pälsen är således den enskilt absolut viktigaste detaljen att ta hänsyn till vid bedömningen. En hund med en mjuk och/eller torr päls skall inte premieras oavsett om den som helhet ser mycket bra ut. En chesapeake med dålig päls kan inte utföra det arbete den framavlats för och fyller därmed inte sin funktion.

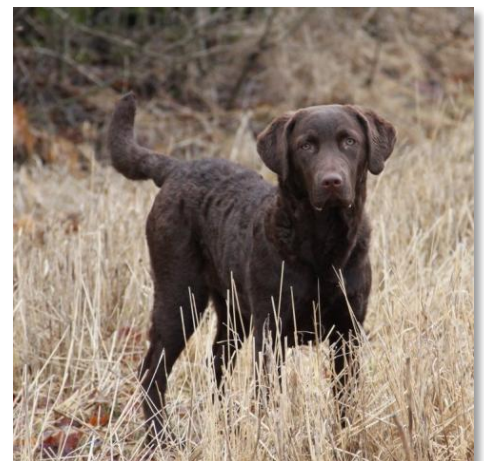
Notera att chesapeaken faller sin päls på sommaren och tikarna gör det dessutom också efter löp- och valpning. Pälsen kan då vara ganska sluten och hård på hundens kropp. Kvaliteten skall dock ändå kunna kännas även om hunden inte är i full päls.

Färg

Kommentar:

Standarden anger tre grundfärger för rasen: **Brown**, vilket sträcker sig från ljus kakaofärgad till en ton av mörk choklad.

Sedge, som innefattar färgskalan från gulrött till röd och kastanjevärgad .

Deadgrass, som går från en blek tanfärg till färgen på dött gräs. Skillnaden mellan sedge och deadgrass är att deadgrass inte innehåller något inslag av rött. Notera att deadgrassfärgen kan variera från nästan vit till en "utspädd" brunaktig ton, som antingen "drar" åt beige eller åt grått, kallad "aska".

Enfärgade hundar är att föredra, en färg med eller utan ljusare eller mörkare nyanser utav samma färg. Emellertid kan man få se hundar med varierande grader av nyanser och/eller markeringar såsom mask på huvudet (vanligen på en deadgrass eller sedge), brindleeffekt utav ljust och mörkt över kropp och ben, distinkt eller odistinkt sadelmarkering, agouti (tvåfärgade hårstrån) och tantecken.

En hund kan ha ALLA tre grundfärgerna i sin päls, med några av dessa nyanser eller tecken. Alla dessa nyanser är acceptabla, men den enfärgade pälsen är alltså att föredra. Nämnas bör också att vitt i genitalområdet på buken förekommer. Det är inte förenat med diskvalificering. Detsamma gäller även för tidig grånad, som är vanligt för rasen.

Märk väl att, även om den solida färgen, i betydelsen av avsaknad av vitt eller andra ojämnheter är att föredra, skall alltså en enfärgad hund av mediokert slag inte premieras före en hund med fin kvalitet som helhet, om denna hunds pälsfärg uppvisar mönster eller skiftningar. En chesapeake kan ha en färg, så nära lik sin bakgrund, att den näst intill blir osynlig. Ärr skall inte dra ner omdömet.

STORLEK/VIKT

Mankhöjd:

Hanhund 58 – 66 cm

Tik 53 – 61 cm

Hundar över eller under angivna mått måste anses som synnerligen felaktigt.

Vikt:

Hanhund 29,5 – 36,5 kg

Tik 25 – 32 kg

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg
- Hund som tydligt visa fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Icke rastypiska individer
- Över- och underbett
- Sporrar på bakbenen
- Lockig päls eller päls med tendens till lockighet, över hela kroppen.
- Fanor på svans eller ben som överstiger 4,5 cm längd.
- Svart färg.
- Vitt på någon annan del av kroppen än bröstet, buken, tårna eller baksidan av tassarna.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och

Rasklubben önskas sätta fokus på följande

Det viktigaste att ta hänsyn till i bedömningen av chesapeakeen är dess päls. För att förtydliga detta använder man sig, i rasens ursprungsland USA, av en poängbaserad skala enligt nedan. Denna ingår i den amerikanska kennelklubbens rasstandard för chesapeake bay retriever och i FCIs standard för rasen.

Huvud, inklusive läppar, öron och ögon	16
Nacke	04
Kropp och skuldror	12
Bakställ och knäleder	12
Armbågar, ben och tassar	12
Färg	04
Bröstkorg och svans	10
Päls och pälsstruktur	18
Helhetsintryck	12
Summa	100 poäng

normalt belägna i pungen.

Ungefärliga måttangivelser

Längd på huvudet från nosspets till nackknöl	24 – 25 cm
Skallens omkrets vid öronen	51 – 53 cm
Nosens omkrets nedanför ögonen	25 – 27 cm
Längd på öronen	11 – 13 cm
Bredd mellan ögonen	6 – 7 cm
Halsens omkrets vid skuldrorna	51 – 56 cm
Omfång vid länden	61 – 64 cm
Längd från svansansättning till nackknöl	86 – 89 cm
Omkrets på lårets övre del	48 – 51 cm
Skallbredd mellan öronens ansättning	13 – 15 cm
Längd från manke till nackknöl	23 – 24 cm
Längd från armbåge till armbåge över skuldrorna	64 – 66 cm

Problem i rasen att ta hänsyn till

Storleken - för höga hundar.

Flata bröstkor – bröstkor skall vara väl rundad.

Bröstdjupet – bröstkor skall nå armbågen.

Svans – svans krökt över ryggen är inte tillåten.

För kort kropp (kvadratiske hundar) – skall vara rektangulär från sidan.

Kort överarm och dålig vinkel i fronten

Övervinkling i hasleden

KORT OM PRESENTATION

Chesapeake skall visas enligt amerikanskt maner. Eftersom rasen är amerikansk, är det hemlandets sätt att visa rasen som fått stå modell här i Sverige.

De visas i ett något stramare koppel än övriga retrieverraser.

När hunden ställs upp stöttas huvudet med koppellet placerat under hakan.

Cheapeaken visas i ett ganska högt tempo för att uppnå god steglängd.

CHESAPEAKENS UTVECKLING

Chesapeaken kan ge ett tanigt och högställt intryck som ung. De hundar som ser mer "klara" ut i denna ålder tenderar ofta att med åren bli något grövre som vuxna. Rasen mognar sent och är sällan helt utvecklad i kroppen förrän uppåt fem års ålder.

TIK

Tre månader

Två år

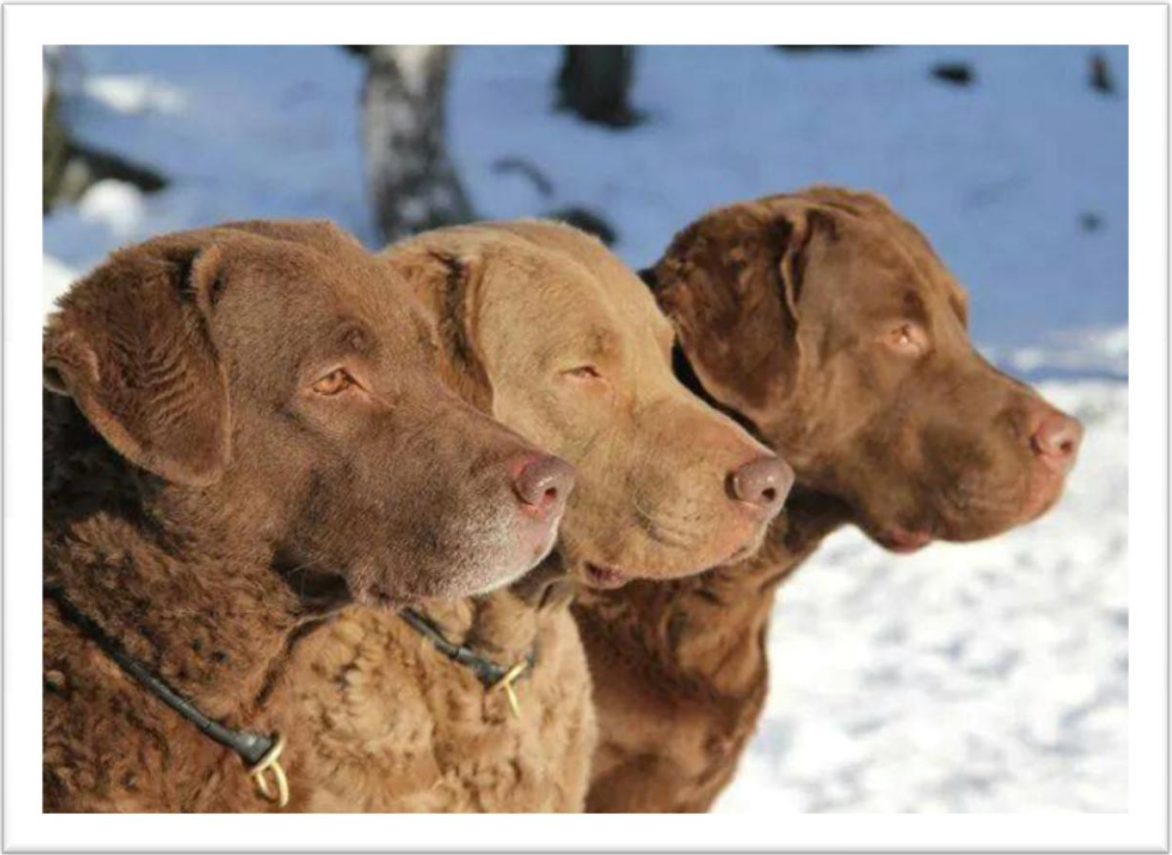
HANE

Fem månader

Fem år

Några ord till dig som skall döma vår ras...

Vi ber om att du studerar rasen noga, och skaffar dig kunskap om vad som enligt rasstandarden är en bra chesapeake.

Din bedömning kan komma att påverka vilka djur som går till avel och också vad som uppfattas vara en hund av god kvalitet.

Ha i minnet att rasstandarden är skriven för en arbetande hund. Exteriör och funktionalitet går hand i hand och det är något vi ska bevara, hjälp oss med detta när du dömer.

Självständig, tillgiven och sin ägare trogen men reserverad mot främlingar. Så kan man beskriva vår ras. Många hundar och raser har idag genom selektiv avel styrts att bli mer tillgängliga för alla, om man ser till hur raserna beskrivits i ett tidigare skede. Vi vill bevara vår ras, inte omforma den till en mer för samhället passande individ. Respektera därför deras reservation. Den är inte ett tecken på aggressivitet eller otillgänglighet. Den är rastypisk!

Vi hoppas du kommer att lämna konferensen påfylld med kunskap om vår ras.

Mycket av rasens framtid påverkas av ditt val av premiering vid utställning.

... glöm inte att Chesapeaken är en hund med stor integritet...

...den är en arbetande hund och skall ha en fysik som passar det ändamålet...

...och när alla delarna fallit på plats...

...ha i minnet att det är pälsen, pälsen och åter igen pälsen...

...som skiljer agnarna från vetet...

You can order a lab, ask a golden,
but you must negotiate with a chessie...

www.chesapeakesweden.org